

EL

MAGAZÍN

Divendres, 7 de febrer de 2020

MÚSICA

Canvis al cartell definitiu dels concerts ajornats per Sant Narcís a Girona

TECNOLOGIA

Una càmera monitoritza el conductor d'un vehicle i el controla per evitar accidents

ECONOMIA

El Regne Unit patirà més les conseqüències del Brexit que la Unió Europea

RAFA RRIÑO

ALBERT MARTÍNEZ

**"Per a un meteoròleg,
els Estats Units són un somni"**

ENTREVISTA

ALBERT
MARTÍNEZ

“Als Estats Units troben molt exòtic el meu accent català”

Albert Martínez és un geògraf de Miralcamp (el Pla d'Urgell) que fa set anys va pujar a un avió amb destinació a Dallas per presentar l'espai del temps en una televisió local de Texas. S'ho va prendre com una aventura, però de Dallas va passar a Houston i ara condueix des de Miami el programa en espanyol líder dels matins dels Estats Units: 'Despierta América'. En aquest temps ha guanyat ni més ni menys que tretze premis Emmy.

**Text: Anna Sáez
Fotografia: Rafa Ariño**

Aprofitem que ha vingut a visitar la família per parlar amb Albert Martínez (Miralcamp, 1984). Al seu poble és un més, però la cosa canvia a l'altre costat de l'Atlàntic, on Albert Martínez és el particular Tomàs Molina de la nombrosa comunitat hispana dels Estats Units. És l'home del temps del programa líder dels matins, *Despierta América*, i cap de meteorologia de la cadena Univisión.

Com arriba un noi de Miralcamp a la televisió americana?

[Riu] Mai m'hauria pensat que em dedicaria al món de la televisió. Suposo que he estat al lloc adequat al moment adequat. Jo vaig començar a estudiar Física i, finalment, vaig fer Geografia. Sempre havia donat per fet que em dedicaria a l'ensenyament. Però quan encara estudiava vaig fer unes pràctiques a TV3 i em van agradar molt les possibilitats que m'oferia el món de la comunicació així que, en acabar la beca, vaig fer una substitució a Ràdio Flaixbac on feia el pronòstic del temps a *El matí i la mare que el va parir*, que era un programa amb molta audiència. Es pot dir que vaig arribar als mitjans per casualitat però ja no me n'he mogut. Després de l'experiència a la ràdio em va trucar Mònica López i vaig entrar a formar part de l'equip del temps a Televisió Espanyola. Va ser una etapa molt enriquidora. Vaig passar pels butlletins del Canal 24 Horas, per La 2 i La 1. Vivia a Madrid i ja m'estava bé la feina, però em van oferir participar en un càsting per fer de meteoròleg a Univisión Dallas i vaig pensar que no podia deixar escapar aquesta oportunitat.

Va apostar pel somni americà.

Era passar de TVE a una cadena local però, per a un meteoròleg, els Estats Units són un somni perquè hi passa de tot: terratrèmols, huracans, tornados, onades de calor, grans nevades... Ho havia de provar i em va sortir bé. Va ser una experiència fascinant perquè l'activitat d'un meteoròleg a Dallas és frenètica. Als Estats Units, a banda d'informar i fer la previsió del temps, la nostra tasca és de servei públic. És molt freqüent interrompre la programació per anunciar a la població que s'aproxima un tornado, per exemple, i que han de prendre precaucions. És una feina de molta adrenalina, perquè en cinc minuts el tens a sobre de la ciutat. Aquest contacte tan directe amb el públic és molt bonic, molt intens. Quan vaig a Dallas la gent encara em recorda. És difícil fer una comparativa amb Catalunya. Ara fa dos anys, per exemple, el dia de Sant Esteve es van succeir set tornados a Dallas. La nostra funció és clau perquè la població vagi als refugis i, si tot va bé i ningú pren mal, et sents molt satisfet.

I de Dallas va fer el salt a Houston.

Després de tres anys, Univisión va apostar per mi i em van oferir dirigir totes les estacions meteorològiques de la cadena, coordinant la informació de les teles locals. Així que vaig deixar els tornados de Dallas pels huracans i les inundacions de Houston [riu]. Amb el *Henry* van estar una setmana coberts d'aigua. Explicar el canvi climàtic en un país que no se'l pren gaire seriosament és una de les meves funcions. Tots els fenòmens extrems, com els huracans, aniran a més en els propers anys. Aquí no estava tan de cara al públic, però vam fer molta feina creant mapes de realitat augmentada i fent gràfics amb 3D. Als Estats Units aquesta manera d'informar del temps era molt

nova.

Ara sí que és al davant de les càmeres i s'ha convertit en tot un personatge televisiu.

Des de fa un any presento el programa insígnia de la cadena, *Despierta América*, que és líder als matins entre les cadenes de parla espanyola. Un altre repte professional inesperat amb el qual m'ho estic passant molt bé. Ara m'adreço a tot el país, així que també tinc nevades tremendes al nord, onades de calor extremes... de tot!

Les audiències són vertiginoses?

Sorprenentment, tot i ser líders, les audiències als Estats Units estan molt fragmentades. Tenir un milió d'espectadors de costa a costa és un gran èxit. Només s'arriba al 20% o el 30% de l'audiència en esdeveniments esportius tan emblemàtics com la final de la SuperBowl. Tot i amb això, ens veu moltíssima gent. Una mica de vertigen sí que el sentis. A més, jo he de comprimir en pocs minuts molta informació i parlar de Miami, Chicago, Los Angeles, Dallas... Meteorològicament és complicat, i més

quan s'hi afegeix un fenomen com el *Dorian* a les Bahames. Sort que tinc un equip molt sòlid darrere.

S'ha convertit en una celebritat. Té 18.000 seguidors a Instagram. Com es gestiona la popularitat?

T'hi has d'anar acostumant a poc a poc. Procuo estar actiu a les xarxes socials cada dia, perquè tinc molts seguidors i em fan sentir molt estimat, però és cert que impacta una mica ser el centre d'atenció. Ara, per exemple, faig un repte de perdre pes i ho comparteixo al programa. Ho faig per fer ajudar l'audiència que també lluita contra la bàscula i per fer

pedagogia de la necessitat de fer salut. Això ho està seguint molta gent i, d'una banda, encara em motiva més, però de l'altra has d'anar amb compte de no fer res que et faci perdre la credibilitat. Treballo en un xou i sé que per Halloween, per exemple, m'he de disfressar com la resta de l'equip, però a la vegada he de mantenir-me seriós perquè la gent m'ha de fer cas quan li dic que s'apropa un tornado o alerto que caurà una gran nevada.

S'adreça al públic hispà dels Estats Units. Crida l'atenció el seu accent?

El troben molt exòtic! Els anys que vaig passar a Madrid vaig millorar molt el meu castellà, però tinc accent català, és clar, i als Estats Units els sembla molt curiós. Majoritàriament m'adreço al públic en castellà, però també fem alertes en anglès. Intento emprar un vocabulari neutre, que el puguin assimilar bé els espectadors originaris de qualsevol país llatinoamericà.

Per què hi ha tants meteoròlegs catalans?

Sens dubte, TV3 ha estat una gran escola. Tenim tants microclimes a Catalunya que el temps ens fascina. A banda, som un país que viu en bona mesura de l'agricultura i el turisme, dos sectors en què la meteorologia és molt important, així que la gent està molt interessada en el temps.

Ha guanyat 13 premis Emmy!

Sí, em fa vergonya i tot de dir que el 13è no el vaig anar a recollir perquè la gala em coincidia amb el vol a Barcelona i em va fer mandra canviar-ho tot i perdre el bitllet. Però és la millor recompensa professional que pots tenir. En certa manera, sentis que has deixat petjada, que fas una bona feina. Ni en somnis m'hauria arribat a imaginar que guanyaria 13 premis Emmy! El primer, sobretot, va ser increïble!

Qui li ho havia de dir quan era petit a Miralcamp!

Si ets d'un poble pagès, com jo, sempre estàs al cas de la meteorologia, encara que no t'hi dediquis. Estàs connectat a la terra i aprens aviat quins núvols indiquen pluja i quins no.

Tornarà?

A curt termini, no. Professionalment, estic molt bé als Estats Units. Sé que per a la família és dur, però sempre ens queda el Facetime.

A banda de la família, què troba a faltar?

Potser sorprendrà la resposta, però el que més es troba a faltar és el transport públic. Als Estats Units, si no vius a Nova York, Chicago o San Francisco, necessites el cotxe per a tot, perquè no tens cap més opció i les distàncies són molt grans. A Houston, per exemple, ni tan sols hi ha voreres a la majoria de carrers tot i ser una gran ciutat. No es concep anar caminant als llocs. A Miami, encara, perquè hi fa molt bon temps i hi ha espais per passejar o anar amb bici, però ningú ho aprofita. Jo ho reivindicco molt i sempre que puc faig pedagogia per conscienciar que cal fer més exercici i contaminar menys.

Informar amb graus Fahrenheit li va costar?

[Riu] Moltíssim! T'hi acabes acostumant, però al començament sempre havia de calcular-ho en Celsius per no equivocar-me. Al cap d'un any deixes de fer la conversió i ja assumeixes que a 76° hi ha una bona temperatura de confort i que a 80 milles no et multaran a la carretera. Les unces encara em costen, quan vaig a comprar. El sistema imperialista és complicat quan estàs acostumat al sistema mètric decimal.

OPINIÓ

Susanna Barquin

Cobdícia

La sala d'actes de Vilamitjana del Mig era plena com mai. Un grup de joves havien convençut l'alcalde de fer una crida per presentar un projecte que havia de portar la ciutat a l'era digital i al progrés sostenible, paraules màgiques per a una corporació que volia ser a l'avantguarda. Uns hi havien anat perquè eren parents dels joves que feien la presentació, els altres perquè hi havia poca cosa més a fer, i la resta perquè hi anava tothom.

Conscients que calia incentivar els veïns per eixamplar la nova Vilamitjana del Bit, els joves havien preparat a consciència la xerrada. Sabien que les persones som més capaces d'entendre des del concret a l'abstracte, al contrari del que fan habitualment els oradors. Així que van decidir que calia centrar-se en la tontina: vendre participacions en un fons alimentat pels diners recaptats, i que s'invertirien en criptomoneda per generar interessos. Es fixaria una data

en què es repartiria entre els supervivents el capital acumulat. No obstant això, cada vegada que algú morís, els dividendes que li correspondrien fins a aquell moment es repartirien entre els supervivents, i així fins arribar a la data fixada. Arribada aquella data, el capital es repartiria entre els supervivents. Si només en quedava un, s'ho emportaria tot. Si no quedava ningú, el fons passaria a mans de la comunitat gestora de Vilamitjana del Bit. Vilamitjana del Mig tenia una població de 342 habitants. Si cada un feia una aportació de 1.000 euros, el fons tindria uns recursos de 342.000 euros; si es feia de 2.000, 684.000. Els joves pretenien que les aportacions fossin de 3.000 euros, perquè així podrien superar el milió d'euros ni que fos per poc. Era una xifra significativa, i per a aconseguir-la, estaven disposats a fraccionar les participacions a raó de 250 euros mensuals. Els veïns miraven les gràfi-

ques amb atenció. Els nois ho feien bé, deien, parlaven amb autoritat. I havien guanyat uns quants milers d'euros amb la setmanada. I el que donava el banc era per riure. Tenien ja les gràfiques de mortalitat a la pantalla, a punt per fer arribar el públic al clímax, quan algú va demanar la paraula.

“Deixeu-vos de gràfiques”, va dir, “perquè heu oblidat el més important de les finances: la cobdícia. Si d'aquí a 10 anys hi ha un milió d'euros a repartir, sense comptar ni pèrdues ni guanys, el mateix que hàgim posat, i només a repartir entre els vius, sabeu què passarà, oi?” No es va sentir el silenci. Es van sentir els caps que tombaven cap al mestre, el vell rondinaire. “No sabeu què passarà? Us he d'enviar una altra vegada a l'escola? Ens matarem els uns als altres fins que només en quedi un. Ves quin negoci.”

I amb aquestes paraules, el projecte de Vilamitjana del Bit va quedar sentenciat de mort.

PARÈNTESIS

Veig que es continua donant per suposat que l'educació ha d'anar a remolc dels canvis tecnològics-socials-econòmics. I si resulta que aquesta premissa grinyola un xic? El filòsof Joan-Carles Mèlich, en una conferència organitzada per la Universitat Ramon Llull, va recomanar de llegir o rellegir Rousseau. Li he fet cas: els clàssics sempre ens interroguen.

Amadeu Lleopart

Xavier Menós

DE PAS

Escenes de Miami

“Mira... jo perquè estic soltera, si no no viuria aquí ni boja.” No hi ha millor manera de descriure una ciutat; o millor dit, una idea d'una ciutat que en aquesta frase que vaig sentir a la piscina del meu hotel a Miami. Manicura perfecta, llarga cabellera negra, ulleres de sol de Versace i mojito en mà escoltava una jove parlar sobre la impossibilitat de trobar parella estable en aquesta ciutat mentre els seus dits no paraven d'acariciar una pantalla d'un iPhone d'última generació protegit amb una funda de swarovskies de color plata.

Quan un escriu sobre Miami ha d'utilitzar sempre el present continu. La capital de Florida és una ciutat que ha estat sempre en construcció, com observo cada dia que passo per davant de Little Haití: un barri de cases baixes i comerços amb cartells pintats a mà que està essent devorat pel Design Distric, la joia de la corona d'un Miami que vol ser cosmopolita i que està pensat per acaparar

tots els likes d'Instagram. Una quadrícula de més de 90.000 metres quadrats que forma una fantasia postmoderna on totes les marques del luxe global lluiten per acaparar l'atenció d'una clientela formada per turistes de l'Amèrica Llatina, Àsia i Rússia. Gent a qui agrada lluir marques cridaneres i que ha fet del “més és més” el seu *modus operandi*.

“Jo vaig començar sent el barber del conductor de Bad Bunny i ara he acabat tallant-li els cabells. Abans teníem la nostra barberia una mica més a prop del teu hotel però els nostres clients demanen l'anonimat”, m'explica en Lorenzo. Tisores en mà, em va explicant la seva història personal i la seva vida nòmada com a fill de militar amb les aventures de ser un estilista d'estrelles de la música llatina. “I tu com ens has trobat?”, em pregunta la propietària del local amb una mirada inquisitorial mentre jo no parava de pensar en la factura final d'un tallat de cabell que no requeria gaires

complicacions tècniques.

“Aquest terreny que veus aquí pertany a la tribu dels Seminole”, m'explica l'Adrián, el conductor d'un cotxe negre metal·litzat, mentre accelera per una autopista de set carrils. A l'horitzó un hotel en forma de guitarra de color blau, que projecta al cel uns rajos de llum multicolor des d'on acaben les finestres que imiten les cordes de l'instrument, destaca entre la natura que en escassos quilòmetres forma el parc natural dels Everglades. Un nom corona l'edifici que s'inaugurarà en un parell de setmanes: Hard Rock Café. Mentre l'Adrián parla dels beneficis econòmics que aquest ressort generarà a la zona jo no puc parar de pensar en l'impacte ecològic, els treballadors precaris i el tipus de societat que defensa la creació de casinos al·ludint només a l'impacte econòmic que pot generar. Pròxima estació: Tarragona. Hard Rock Café té plantejat obrir un complex turístic similar al costat de Port Aventura.

OPINIÓ

Josep Burgaya

DES DE FORA

Eleccions en diferit

No es pot negar que a Catalunya s'ha fet i es fa molt per la innovació política. En el marc del procés, res no és el que sembla ni el que es diu té el significat que semblaria tenir. Com que gairebé tot és només llenguatge, se li donen als mots un sentit diferent al que tenien i això provoca un efecte en el qual la separació entre la materialitat i la irrealitat esdevé pràcticament inexistent. De les consultes, se'n diuen *referèndums*, de la part se'n diu el *tot*, als dirigents fugitius se'ls anomena *presidents legítims* o a les ocurrences *fer República*. Fruit de l'enfrontament entre les estratègies confrontades de l'independentisme el president de la trista figura ha afirmat que convoca eleccions perquè ja la legislatura no dona més de si. De fet, el que ja no dona per esprémer més és la situació política grotesca que s'ha anat creant durant els darrers anys amb plantejaments i girs impossibles que han portat al desgovern i a situar el país en un carreró gairebé sense sortida. Sobre el paper, convocar eleccions resulta senzill més enllà de si és més adequat o menys o bé si servirà de gran cosa en l'encallament actual en el qual ens trobem. És una prerrogativa clara del president. Però aquí les coses no són tan nítides, ja que tenim un president per delegació d'un altre que diu ser-ho i que en l'espai polític català talla el bacallà des de fora. Tampoc queda gens clar quin és el partit del president o bé si en té. Convergència, PDCAT, Juntsx-

Cat, La Crida, Tsunami... Ni els que formen part d'aquest món saben ja ben bé on passen i si militen o no enlloc i qui són els amics i els enemics. Les coses no podien ser fàcils i dins formulacions lògiques. Tot sembla una immensa humorada. Quim Torra diu convocar eleccions, aparentment per fer la punyeta a ERC i la seva estratègia aparentment més realista, però ho fa en diferit. Heus aquí la novetat i la pretesa punyeteria. En una compareixença esperpèntica, va dir que ho faria, però quan s'haguessin aprovat els pressupostos de Catalunya i així de pas poder anar a una campanya electoral després que els republicans s'hagin hagut de *mullar* en l'aprovació dels pressupostos de l'Estat i el *diàleg* pactat no hagi progressat adequadament.

Encara que es deu considerar un detall sense importància, el tema resulta una contradicció en els termes. Un pressupost públic no és un acte purament administratiu, és ni més ni menys que la materialització econòmica d'un projecte polític a desenvolupar pel govern que el sotmet a aprovació. Votar els pressupostos i marxar perquè es convoquin eleccions resulta un despropòsit, és com pensar que l'administració és alguna cosa neutra que pot funcionar en mode pilot automàtic. Resulta incompreensible i encara més que hi hagi des de fora qui es presti a una actuació política tan burda, la blanquegi. Si no es pot governar, ja sigui perquè s'ha trencat la majoria de

govern o bé perquè s'és incapaç, s'han de convocar eleccions perquè una nova majoria, la que sigui, faci un pressupost segons el seu projecte polític i el desenvolupi. La lògica democràtica és aquesta i no pas invertir els termes, el fer anar el carro davant dels bous. En realitat i en el context català actual, ni pressupostos, ni polítiques, ni la gestió tenen als ulls dels que ostenten el govern cap mena d'importància. Només hi ha una successió de gestos cap a la galeria de cara a captivar emocionalitats que entren en contradicció dins el que fins ara era el mateix camp d'activitat. Torra i Puigdemont no volen pagar la factura de passar com els que han desairat uns pressupostos que ERC ha venut com que eren seus i ja els tenia acordats amb altres grups i volen aconseguir, a més, posar en tensió la joguina del pacte d'investidura i la taula entre governs que han aconseguit els republicans. Joc de posicions per fer-se seu el *relat* de la situació i anar a unes eleccions al maig, abans de les quals ens esperen encara molts girs inesperats. Més que polítics, del que va sobrat el país és de saltimbanquis i de malabaristes. Els que ostenten el poder sovint no tenen gaire més pretensió que continuar-lo ocupant. Ho va explicar bé Giuseppe Tomasi di Lampedusa a *Il Gattopardo* en relació a les classes dominants a la Sicília de la seva època: de vegades cal canviar algunes coses per tal d'aconseguir que tot continuï bàsicament igual.

Eduard Roure

BADLANDS

Una nova ficció

Un conegut rotatiu d'àmbit català dedica cada dia la doble pàgina central a una foto d'interès captada en algun lloc del món. Fa poc va prescindir del format característic i va dividir l'espai en quatre fotos de mides iguals relacionades amb la feina de l'Open Arms, que pretenien il·lustrar el drama marítim dels refugiats i els consegüents i encomiables esforços de salvament: dues mostraven diferents moments en les tasques de reparació de la sala de màquines, en una altra apareixia una de les persones rescatades en una missió, i una última deixava entreveure diversos migrants en una precària embarcació, que no es pot arribar a distingir, per damunt la corba d'una onada. Aquesta és la que resulta més colpidora, la de les persones aguantant per damunt l'onada plomissa i inquietant, el mar gris d'acer que les envolta i sembla disposat en qualsevol moment a cobrir-les i endur-se-les al fons de l'abís immens d'una mort indefugible, anònima i ter-

rible. Tranquil·litza saber que la imatge va ser presa des del mateix Open Arms i van ser rescatades, cosa que no es va esdevenir en altres situacions idèntiques repetides any rere any a la Mediterrània, en què no intervingueren uns braços que ho impedissin, ni uns ulls que en donessin testimoni. Des de l'abstracció que ens proporciona la posició d'europèus acomodats i emmotllats al règim de la civilització, ens permetem indignar-nos i sentir una trasbalsadora empatia; però som realment conscients, al nivell d'allò que colpeja la mateixa pell i més enllà d'abstraccions, del patiment i la tragèdia que tenalla aquestes persones? Al capdavall, el que imaginem que deuen passar, i recreem d'alguna manera, pertany a l'àmbit volàtil de la ficció, un muntatge fals que malda per dir-nos la realitat. Potser atesa aquesta limitació, és bo que les nostres ficcions assagin noves possibilitats que ens puguin atansar al drama amb una força renovada.

Una sèrie britànica de l'HBO, *Years and Years*, imagina un futur proper, gens agradable i prou plausible tenint en compte els fatals indicis actuals, a través dels membres d'una família de classe mitjana de Manchester. Un d'ells, per un seguit de vicissituds desafortunades, es veu empès a fer una travessa pel canal de la Mànega equivalent a les terribles d'ara a la Mediterrània. De sobte, resseguint el camí d'aquell a qui reconeixem (un habitant del Primer Món, fill de l'antic estat del benestar), la tragèdia se'ns abraona més íntimament. Hem caigut a la trampa que la ficció ens ha preparat i ens hem vist en un paper possible, de moment no esdevingut, que ens interpel·la.

Sí senyor: la ficció va bé per distreure's els vespres vagarosos entre setmana, però és molt saludable i educatiu que, de tant en tant, també et sacsegi i t'intranquil·litzi. Perquè tots podem ser migrants, a la Mediterrània i arreu.

LLIBRES

CRÍTICA LITERÀRIA

Dolors Altarriba

Setze grans entrevistes

Entre els anys 1972 i el 1976, la periodista i escriptora Montserrat Roig (1946-1991) va fer una sèrie d'entrevistes a personalitats de la cultura i la societat catalanes. Aquestes entrevistes es van publicar a les revistes *Serra d'Or*, *Orifloma*, *Jano* i *Destino* i més tard van ser recollides en tres volums de llibres que ara mateix no es troben. L'any passat va aparèixer el llibre *Retrats paral·lels. Una antologia* on es recullen 16 d'aquelles entrevistes. En aquest moment, la majoria dels entrevistats ja han mort però recuperar-les és absolutament necessari no només pels que es dediquen a l'ofici de periodista, sinó també per a tota mena de lectors que vulguin conèixer i entendre com eren i com vivien, essent catalans, aquestes cultes persones. D'una banda, per ser qui són, però també perquè són entrevistes fetes des de la calma i per tant són converses que deixen fluir la informació, que deixen parlar l'entrevistat i en què, alhora, Roig fa servir la insistència periodística per trobar la resposta que busca.

La Mercè Rodoreda contesta quan parla de la literatura catalana del moment [recordem que s'havia estrocat tot amb la Guerra Civil i l'exili, com va passar ella mateixa] que "tots voldríem que el nostre país, Catalunya, fos el millor del món, i

per això sempre ens tirem per terra". Miquel Martí i Pol, que quan va ser entrevistat tenia 43 anys i en feia dos que tenia diagnosticada l'esclerosi múltiple, i parlant de les capelletes, de Barcelona, de Vic i de Roda, criticava els grups "tancats i en oposició" i afegia: "Però és molt greu de cara a la idea de 'fer país'".

O superem això del clan, del grup, o ens trobarem que això del 'país' serà una utopia inassolible i col·laborarem d'una manera activa al desmembrament que ens ve de fora". Tots dos parlaven de cultura, no de política.

Són alguns bocins d'un llibre que també explica com era la Mary Santpere l'any 1973. Ja tenia néts, encara feia vodevil i no oblidava que era catalana. Deia: "Els diners que guanya el meu marit serveixen per a la casa. I els meus són de més a més. Amb el que guanyo em faig un capital per tal que el dia de demà els meus fills no hagin de donar-nos un plat d'escudella."

Les altres entrevistes són a un jove Pau Riba, a Avel·lí Artís Gener, Maria Aurèlia Capmany, Pere Calders, Clementina Arderiu, Eugeni Xammar, Antoni Tàpies, Josep Pla, Josep M. Flotats, Llorenç Villalonga, Maria del Mar Bonet, Oriol Bohigas, Joan Brossa, Joan Fuster i Vicent Andrés Estellés. Una tria feta pels periodistes Gemma Ruiz i Albert Forns des de l'admiració cap a l'autora.

RETRATS PARAL·LELS. UNA ANTOLOGIA

Autora: Montserrat Roig

Tria i pròleg: Gemma Ruiz i Albert Forns

Editorial: Edicions 62

Lloc i any d'edició: Barcelona, 2019

Nombre de pàg.: 254

Joan Cuscó

Cervell i consciència

L'any 2018, al llibre *Allò que som*, Josep M. Terrabras escrivia: "El llenguatge és el nostre principal document d'identitat. [...] Travessa la nostra vida, des dels primers sons fins als darrers [...] Crea pròpiament la consciència, capacita per reflexionar endarrere, endavant, al voltant i cap endins, provoca coneixement i reconeixement, fa tenir projectes i fa desdir-se'n, transforma la vida o la destrossa." El llibre que ara tenim entre les mans aprofundeix en aquestes qüestions: en el lligam entre el cervell i el llenguatge i entre el cervell i la cultura. I ho fa d'una manera magnífica i ben aclaridora. L'objectiu el deixa ben clar David Bueno en el subtítol: *La cultura com a motor de la re-evolució cerebral*; i en l'epíleg (pàg. 141-142): "Un cervell cultivat és molt més capaç de trencar les barreres de l'espai i del temps que subjecten els pensaments, de fer evolucionar i de revolucionar la pròpia ment, i de trencar els límits intel·lectuals que poden subjugar-la. Un cervell cultivat és vell rejuvenit, amb experiència, amb capacitat per gaudir dels futurs i dels passats." David Bueno descobrim que el cervell és un òrgan que com més treballa i més el fem servir més jove es fa. No és, per exemple, com

un genoll que com més l'utilitzem més es desgasta. Ans el contrari, es desgasta (i es fa vell) si no el fem servir! Redescobrim que cada cervell és únic i singular; que el lligam entre cultura i biologia és allò que ens fa humans. I que la vida intel·lectual és una lluita constant: una decisió a favor de la vida.

Gràcies a aquest llibre podem donar una "cobertura" científica a experiències de grans creadors com Picasso, Miró i Cézanne quan deien que per ser creatius calia conservar la mirada de l'infant, ja que el cervell humà és un òrgan eternament adolescent; i que per tenir una bona vida intel·lectual cal esforç constant perquè els humans tendim a la llei del mínim esforç. I que podem aprendre coses sempre: des del naixement fins a la mort.

La cultura, el cervell, la ment i la consciència estan lligades de manera intrínseca, explica Bueno. I aquest fet té conseqüències en molts àmbits: sobretot en el món educatiu. Però també en la nostra manera de concebre allò que som i el nostre estil de vida.

Bueno explica com funcionen les emocions i les raons i el lligam entre aprenentatges emocionals i aprenentatges conceptuals; i com la ira, la por i l'estrès (i això és d'una roent actualitat política i social) ens poden portar a ser menys reflexius i crítics: a arruïnar la vida humana assecant-la des de les seves arrels mateixes. I és que, com diu Bueno: un "mateix aliatge pot constituir un pont o una gàbia". Heus ací el sentit tràgic de la vida. Un sentit i un valor de la vida que ens explica endinsant-se en la immensitat del cervell humà i arribant a la vida mateixa ja que "som l'única espècie que no ha de ser necessàriament presonera del seu present".

TRENCA-T'HI EL CAP

Autor: David Bueno

Editorial: Destino

Lloc i any d'edició: Barcelona, 2019

Nombre de pàgines: 139

NOVETATS EDITORIALS

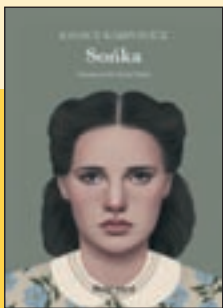
'Els fundadors'
Raül Garrigasait
Ara Llibres

L'autor de novel·les com *Els estranys* torna en la seva versió d'hel·lenista i amb un assaig on explica els orígens de la col·lecció Bernat Metge. Fa un segle, tres visionaris (el financer i polític Francesc Cambó, el poeta Carles Riba i l'activista Joan Estelrich) van tirar endavant un projecte ambiciós: traduir al català els grans clàssics grecs i llatins.

'Guillem'
Núria Cadenes
Amsterdam

L'11 d'abril de 1993, el jove Guillem Agulló és assassinat al seu poble, Montanejos (Alt Millars, Castelló) per un grup de neonazis. Núria Cadenes torna a l'època en una novel·la documental que ens situa al País Valencià en uns anys en què els feixistes campen lliures, i la família del jove, a més de la pèrdua, s'enfronta al seu assetjament constant.

'Sonka'
Ignacy Karpowicz
Editorial

L'Igor, un jove dramaturg, és a casa d'una humil dona gran, la Sónka, en un poble perdut entre Bielorrússia i Polònia. Ella li explica la seva història, amb les tragèdies d'una guerra i d'un amor impossible. Igor hi veu matèria literària, i escriu. Quan llegim, però, no sabem si la història és la real o la que recrea l'escriptor. Un relat sobre els límits de la ficció.

'Allez, allez!'
Maria Campillo (ed.)
Llibres de l'Avenç

La professora Maria Campillo reedita, amb nou material afegit, aquest llibre que recull testimonis de l'exili republicà de 1939. El fet de *passar la ratlla* sabent que el retorn no serà fàcil ni prompte va inspirar un gran nombre d'escrips de prosa autobiogràfica o de ficció. Aquí s'hi fa una antologia de 41 testimonis, de diversa condició.

'Pere Aragonès, independentisme pragmàtic'
Magda Gregori / Ed. Pòrtic

Davant la perspectiva d'unes properes eleccions catalanes, comencen a aparèixer llibres escrits directament per polítics, o per altres autors ens dibuixen el seu perfil. La novetat d'aquesta setmana és sobre Pere Aragonès, l'home que està cridat a ser candidat d'ERC a la Generalitat. El retrat polític i personal d'un home pragmàtic.

GEOGRAFIA LITERÀRIA

Llorenç Soldevila

Casa Verdaguier

“ Can Tona, 8 de febrer de 1871

Estimadíssim amic:

Han passat ja, gràcies a Déu, les rigoroses fredors que tant esferen sentir en aquest fons de plana, com li ponderava jo en les quatre lletres que dies passats li vaig escriure. Mes ai!, a mi se'm quedaren al cor, puix se me n'han endut, amb la mare estimada, l'aspre del meu esperit en què li plavia reclinar-se quan les fredors de l'ànima, encara més rigoroses, el feien tremolar i tòrcer.

Cor hermós, obert de nit i dia a mes sedentes mirades, ja no tornaré llegir en tu. Cor melancòlic i trist, ja mos pobres versos no podran alegrar-te més, ja mes oracions no trobaran les teves ales per a volar al cel.

Ja no tinc mare! Que trista és aqueixa paraula que mai m'havia dit i que ara em martelleja el cor cada punt i hora!

Com sap prou vostè, la mare malavejava molts anys ha, i en temps d'hivern l'embufec li donava dies terribles; tant, que al començar el bon temps, d'enraderada i desfeta no semblava ella. Amb el caure tanta neu en el passat mes de gener, la prengué aqueix mal tan fortament, que ella mateixa es vegé venir la fi de la vida, però tan suaument que mostrà no recar-li res del món, sinó el no haver-hi fet més bé i haver-hi portat una vida més pura i angelical encara...”

Jacint Verdaguier

AUTOR
Jacint Verdaguier
(1845-1902)

OBRA
'Epistolari. Volum I
(1865-1877)'
Ed. Barcino, 1959

INDRET
Casa Verdaguier

MUNICIPI
Folgueroles

COMARCA
Osona

Aquest dissabte fa 149 anys que Verdaguier escrivia aquesta carta on comunicava la mort de la mare al mestre Marià Aguiló. Hi fa una semblança emocionada d'aquella dona que tanta influència va tenir en la seva formació i a l'hora d'escollir el camí del sacerdoti. La carta, l'escrivia des de Can Tona, però la podem llegir davant de la casa-museu del poeta. Tot i que la polèmica sobre el lloc on va néixer no està tancada, sembla probable que no va ser aquí on Verdaguier va veure per primera vegada la llum, sinó a Can Jan Forner, la casa familiar de Josepa Santaló. Seria plausible que, abans de parir, s'hi traslladés per tal d'estar ben assistida.

LLENGUA

EL 9 ETS I UTS

106

Diverses maneres de dir 'agradar'

Quan és rica una llengua? Quan pot expressar qualsevol cosa en qualsevol context, quan té moltes maneres d'expressar el mateix concepte en diferents situacions de la vida i quan té una nombrosa varietat de formes que li són útils. De varietat, n'hi ha de diversa índole: tant pot ser històrica, geogràfica, social com funcional – aquesta darrera depèn de la situació comunicativa (formal o informal), del tema, de la intenció, del canal (oral o escrit), dels interlocutors i de l'àmbit d'ús-. Totes aquestes varietats lingüístiques es contraposen a l'estàndard de la llengua, que és una varietat més. Aquesta riquesa cal saber-la usar quan toca, en el context adequat, perquè no desentoni.

Una paraula com *agradar* es pot dir de moltes més maneres que no pensem. En un registre informal (i més aviat juvenil) diríem, per exemple: "Em **flipa** la nova

cançó d'Oques Grasses!" o també "M'al-lucina". S'ha de dir que el verb *flipar* encara no és al DIEC. Uns altres exemples del que es diu col·loquialment són *fer peça* o *fer el pes*: "Si aquesta jaqueta **et fa peça**, compra-la", "És un actor que no m'acaba de **fer el pes**".

Per contra, en un registre molt més formal, culte i literari es podria fer servir el verb *plaure*: "La senyora Rius va dir que aquella bella història li havia **plagut** de cap a cap". De vegades també usem *complaure*: "Em **complau** presentar-vos el nou llibre de l'Enric". *Agadar* pot prendre un sentit més hiperbòlic quan emprem paraules com *fascinar*, *encantar*, *encisar*, *delectar*, *captivar*, *seduir*, *temptar*, *satisfer*. No és un *agradar* qualsevol, és un *agradar* que té força: "M'**encanten** les teves arracades!" vol dir que a aquella persona li agraden molt.

Us animem a seguir aquesta secció i us convidem a fer-nos arribar consultes i comentaris a través de vic.ass@cpnl.cat

Oficines i serveis:
granollers@cpnl.cat
ripolles@cpnl.cat
vic@cpnl.cat

www.cpnl.cat/xarxa/cnlosona/

ENGLISH IN A BITE

ANGLÈS

Money doesn't grow on trees

English has lots of idioms related to money. Remember that idioms are figurative rather than literal: the meaning of the idiom isn't always clear from the words used. Learning idioms is useful since they are a part of everyday English, and are common in both spoken and written English.

Can you match the money idioms to their meaning?

1	No you can't have any more pocket money David. Money doesn't grow on trees , you know.	a	common (also inexpensive or unremarkable)
2	Mary was on the money about the new neighbours. They are very strange.	b	very expensive
3	Johnny has a new job. He's really earning big bucks now!	c	be almost as good as someone who is extremely good
4	I've just bought a second-hand laptop. It's in mint condition .	d	understand
5	The boss has given us a blank cheque to prepare the next conference.	e	very rich
6	Influencers really are a dime a dozen these days.	f	accurate, right about something
7	Can we go into this bar? I need to spend a penny .	g	make a lot of money
8	Apparently the bride of the father is footing the bill for the entire wedding.	h	pristine, like new
9	Although I lost the chess competition, I gave the others a run for their money .	i	do something completely, not sparing any effort
10	I haven't tried the new bar place yet. I heard the cocktails cost the earth !	j	it is not easy to get money, and it is limited
11	After going to the gym, I decided to go for a swim too. In for a penny, in for a pound!	k	allowed to use as much money as you need
12	I invested some money on the stock market and made a killing .	l	urinate
13	My sister is always buying new clothes. She has money to burn .	m	pay for everybody or everything
14	Sheila is so annoying. She's always giving her two cents , even when no one has asked her.	n	money saved for the future
15	We've been saving for a few years and now we've got a nice little nest egg .	o	make a lot of money
16	I couldn't remember where I had seen her face before, but then the penny dropped .	p	give an opinion

Les solucions de la setmana anterior:

- (1) She is expecting a baby boy. ■ (2) I am expecting a Christmas card from my son this week. ■ (3) I waited for you for more than 30 minutes! ■ (4) She hopes she passes all her exams. ■ (5) I waited for the train but it never arrived!

MÚSICA

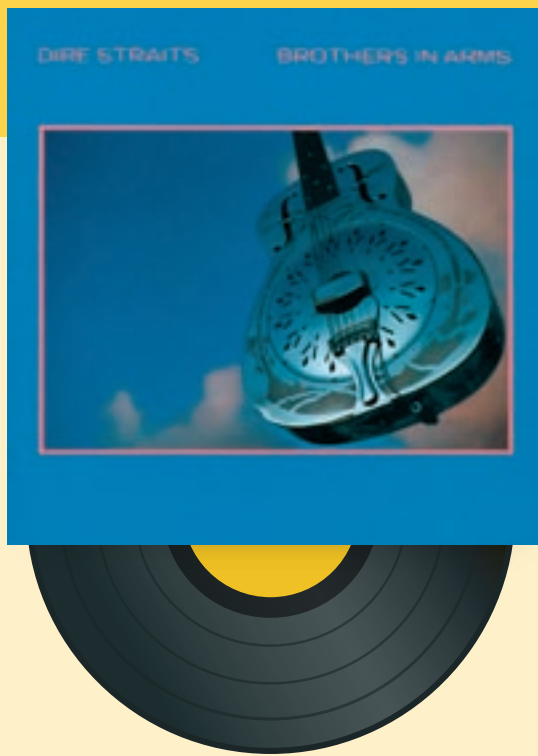
EL CLÀSSIC

Jaume Espuny

DIRE STRAITS 'Brothers in Arms'

Vertigo, 1985

Els Dire Straits i el seu rock amable van sorgir l'any 1978 en plena febre del punk i de la música disco. Els seus primers discos van passar mig desapercibuts, tot i que Bob Dylan va quedar enamorat del so de la guitarra de Mark Knopfler, que a més era el cantant i compositor del grup. Dylan de seguida el va reclutar per al seu disc de 1979 *Slow Train Coming*, i més tard, el 1983, per a *Infidels*. I és que com a guitarrista Knopfler té pocs rivals. El so que treu de les sis cordes és inconfundible. Va ser, però, el 1985 quan Dire Straits van aconseguir l'èxit mundial que els permetia omplir els estadis. I *Brothers in Arms* en va tenir la culpa. És el seu millor disc, amb la majoria de les cançons que superen els cinc minuts de durada. Les tres primeres es van convertir en clàssics instantanis: "So Far Away", "Money for Nothing", que compta amb la veu de Sting, i "Walk of Life". I la festa acaba amb una cançó commovedora sobre

el bel·licisme, que és la que dona nom al disc: "Brothers in Arms". Els Dire Straits no van ser mai gaire ben vistos per la crítica, i és gairebé impossible trobar un disc seu entre els millors de la història que de tant en tant publiquen les revistes especialitzades. És la vida. El grup és va separar el 1995, però Knopfler ha continuat gravant discos en solitari, l'últim, el 2018.

NOTES

Fires sense Oques però amb Asian Dub Foundation

Fa uns mesos ja us vam avançar que els concerts de les Fires de Sant Narcís 2019 de Girona suspesos es farien els dies 27, 28 i 29 de febrer. I aquesta setmana ja s'ha fet públic el cartell definitiu on destaquen els londinencs Asian Dub Foundation al costat de Ramon Mirabet o Lildami. També hi haurà Crim, Maruja Limón, O'funk'illo o Buster Shuffle però no hi seran ni Oques Grasses, ni Buhos ni Zoo, tres de les bandes que eren al cartell la passada tardor. El canvi de dates dels concerts es va acordar entre l'Ajuntament de Girona, la Comissió de la Copa i les entitats que tenien barraques adjudicades després que es decidissin suspendre els espectacles "per motius de seguretat" pels aldarulls que hi havia hagut a la capital del Gironès durant la setmana de la publicació de la sentència del judici de l'1 d'Octubre. A part dels concerts de nit, les Fires d'aquest febrer també tindran activitats de dia que es faran a l'esplanada de la Copa. S'ha programat un concert familiar a càrrec de 2princesesbarbudes, un vermut rock amb La Tosca Brava i l'espectacle *Foc a la Copa* a càrrec dels Trons de l'Onyar. I tornant als noms, a part dels caps de cartell també passaran per Girona el quartet de rap femení Ira, les Balkan Paradise Orchestra, els anglesos Buster Shuffle i, de l'escena gironina, també actuarà Kumbara, una nova formació amb músics que provenen de Calvari, La Banda del Zurdo, The Blackiss o Hermano Loco. Els concerts de nit començaran tots a les 8 del vespre.

EL TEST

Jaume Grabuleda

Primer instrument que vas tocar? La guitarra clàssica als 14 anys. **Primer grup del qual vas formar part?** Primer vaig cantar amb l'Escolania de Banyoles i als 14 anys vaig fundar Els Ermitans, un grup de folk. **Primer disc que et vas comprar?** Uf! Fa molt! Algun de Pink Floyd, Deep Purple, Lluís Llach... **Quants discos tens?** Uns quants vinils i 100 o 200 CD. **Salva'n tres.** *Machine Head*, de Deep Purple; *Live at River Plate*, d'AC/DC, i *A Night at the Opera*, de Queen. **Un concert (com a públic) per recordar.** Molts! En directe he vist AC/DC, Santana, Queen, Aerosmith, Iron Maiden...

NOVETATS DISCOGRÀFIQUES

Jordi Sunyer

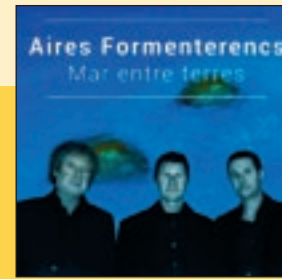
LLONGUE
'L' hora viscuda'

Llongue és conegut sobretot per La Madam, un grup vallesà que a finals dels 80 i principis dels 90 va enregistrar tres discos i que es va convertir en una de les bandes pioneres d'un aleshores embrionari rock català. Amb La Madam enterrada, Llongue va seguir al peu del canó i, sense fer gaire fressa, ha anat gravant discos en solitari fins arribar a *L' hora viscuda*, que és ja el seu setè disc. El treball és molt eclèctic, té sis cançons convencionals i una *suite* final que dura 18 minuts que, segons el mateix Llongue, va estar a punt de costar-li la vida. Per sort, se'n va sortir.

ARBRE
'Arbre'

Darrere d'Arbre s'hi amaga Agustí Busom, un artista amb un bagatge impressionant que fins al 2013 era conegut amb el nom artístic d'Abús. Amb Abús va arribar a enregistrar sis discos, tots marcats per una atmosfera sinistra i personal que l'allunyaven de la resta de propostes nacionals de l'època (amb l'excepció, potser, dels banyolins Kitch). I ara, de l'arrel d'aquell Abús, en neix un arbre més lluminós i proper a la cançó d'autor amb peces rodones com *Forat apàtic* o *Si tu vols*. Per cert, el disc s'obre amb tota una declaració d'intencions: *Segueixo*.

AIRES FORMENTERENS
'Mar entre terres'

Aires Formenterens és una banda de música popular de les Pitiüses que va néixer el 1988 de la mà de Xumeu Joan, Xicu Ferrer i Santiago Marí. Des de llavors, sense cap pressa i amb poques pretensions, no han deixat mai de tocar. Van debutar el 1989 fent de teloners de Tomeu Penya i un any després tocaven compartint cartell amb Manolo Escobar. Si feu cap a Formentera, possiblement els trobareu telonejant qualsevol artista que toqui per l'illa. I a part de recuperar repertori popular, en aquest nou disc s'atreveixen amb peces pròpies. Eterns.

ECONOMIA

ELS PARQUETS

Joan Carles Arredondo / @joancarredondo

CAP A UNA ILLA ECONÒMICA

L'extenuant procés de sortida del Regne Unit de la Unió Europea, el cèlebre Brexit, va tenir aquest divendres l'episodi que en marca una inflexió. El Regne Unit ha deixat de ser membre de la Unió després de negociacions i renegociacions que només han portat fins ara al compliment del que els ciutadans britànics van decidir, per un estret marge de vots, en el referèndum celebrat ja fa tres anys i mig. La sortida és un fet, però sobre les condicions encara no està tot escrit.

Les dues parts s'han donat fins al 31 de desembre per donar forma a les condicions de la sortida. El fantasma del Brexit dur encara no s'ha esvaït. Fantasma perquè, més enllà d'aspectes polítics com la posició d'Escòcia o Irlanda del Nord, o dels recels expressats històricament per Londres sobre les ànsies regulatòries de Brussel·les, el que queda ara per escriure té una relació molt directa amb l'economia.

Els 11 mesos que queden fins a final d'any marcan si el Brexit es resol amb acord o amb desacord. Les dues parts enguuen una nova negociació que, en cas d'acord, es traduiria en un tractat de lliure comerç com el que la Unió Europea té amb altres països tercers o, en cas de desacord, acabaria amb la imposició d'aranzels que encarririen les relacions comercials entre dos actors de gran rellevància internacional.

En mesos transcorreguts des del referèndum, el Regne Unit ha mantingut una posició de força amb la qual ha arribat a aparentar que és, potencialment, la part que sortiria menys perjudicada del divorci amb la Unió Europea. Els partidaris del Brexit han mantingut durant aquest llarg període el discurs –el relat, com està de moda dir ara– que probablement els va conduir a la victòria en el referèndum. Un discurs amb algunes veritats, força més mitges veritats i, directament, mentides.

La percepció que s'havia acabat generant era que el Regne Unit sortiria beneficiat de quedar fora de la Unió Europea. Els informes més solvents contradueixen aquesta versió. Ho fa, per exemple, l'estudi del Peterson Institute for International Economics –per evitar pensar que té algun biaix territorial és

interessant remarcar que és una institució amb seu a Washington– que ja només amb el títol exposa la tesi principal: *"Brexit: Everyone Loses, but Britain Loses the Most"* ("Brexit: hi perd tothom però la Gran Bretanya qui més"). Aquest informe apunta que amb un Brexit tou el Regne Unit tindria un impacte de l'1,23% en el PIB, mentre que la Unió Europea tindria una reducció del 0,16%. L'efecte encara seria més intens en cas d'un Brexit dur: un 2,53% per a la Gran Bretanya, mentre que Europa quedaria en un 0,35% de reducció del PIB. Ni tan sols es podrien conservar els salaris, amb un impacte del 3% sobre el britànic i més contingut, un 0,39%, per a la resta d'europeus.

L'influent articulista del *Financial Times* Martin Wolf també reflexiona en el sentit que el Regne Unit s'hi deixa més en l'embat que no pas la Unió Europea. "Sense el Regne Unit, la Unió Europea encara tindrà 450 milions de persones i aportarà el 18% de la producció mundial. També seguirà sent el soci comercial més important del Regne Unit. L'autoexclusió d'aquest últim serà important. Mai en la meua vida no havia vist un govern britànic més decidit a provocar danys econòmics a la seva pròpia gent." Wolf remarca que l'efecte del Brexit sobre el PIB per càpita serà del 5%. Els arguments que dibuixen una Gran Bretanya lliure del llast que suposen les regulacions de la Unió Europea no resulten convincents per a aquest articulista, que es resisteix a creure en un Regne Unit que abandoni les regulacions sobre medi ambient, qualitat de producte o, fins i tot, laborals.

El Regne Unit emprèn un camí en el qual estarà sol, però sobretot estarà més aïllat.

Arriba l'hora de negociar uns acords comercials ja no només amb la Unió Europea, de la qual depenen un 65% de les seves exportacions, sinó amb la resta de països amb els quals tenia relacions econòmiques en virtut dels pactes que s'havien establert a escala europea. Una feina tan extenuant com està sent fins ara el divorci amb un espai econòmic, l'europeu, que es vulgui o no continua sent el seu, encara que sigui per una pura situació geogràfica.

L'estudi de l'Institut Peterson afirma que amb el Brexit hi perd tothom. Catalunya no s'escapa d'aquests efectes negatius. La Gran Bretanya és el cinquè receptor de les exportacions catalanes i, sense un bon acord comercial, l'impacte es calcula d'entre 1.200 i 2.000 milions d'euros (entre un 0,5 i un 0,8% en termes de PIB). Actualment, les empreses catalanes exporten a la Gran Bretanya per valor de 3.900 milions d'euros. Les dades més recents sobre importacions apunten

que el valor de les compres catalanes a la Gran Bretanya són de l'ordre de 2.800 milions d'euros. També hi ha efectes en múltiples treballs de cooperació en el camp de la recerca universitària. En

el camp turístic, el Regne Unit és el segon país de procedència dels visitants a Catalunya. Els dos milions de turistes britànics van fer una despesa de 1.948 milions d'euros (aquí passa a ser el tercer principal mercat per al turisme català). Exportadors, importadors, investigadors, operadors turístics... Una pila d'afectats si la delicada sortida del Regne Unit arriba al 31 de desembre sense acord, amb la imposició d'aranzels, sobrecàrrega de costos logístics i més dificultats en la circulació de persones. En definitiva, si el Regne Unit, una illa geogràfica, també opta per ser una illa econòmica.

INDICADORS

Menys patents

El nombre de patents sol·licitades a Catalunya va baixar un 14% el 2019, segons dades de l'Oficina Espanyola de Patents i Marques. El descens en les sol·licituds ha estat una constant en els anys precedents. L'any passat va continuar, però amb xifres més moderades. Arreu de l'Estat, també va baixar un 10%. Els experts demanen més conscienciació sobre els beneficis de protegir les innovacions.

Licitació a l'alça

La licitació oficial d'obres a Catalunya va augmentar un 17% l'any 2019 i va assolir els 1.947 milions d'euros. L'activitat de l'obra civil, que representa un 57% del total, es va incrementar un 20%, mentre que la de l'edificació va pujar un 13%, segons les dades de la Cambra Oficial de Contractistes d'Obres de Catalunya. L'entitat apunta que l'avenç encara no compensa les caigudes d'anys precedents.

TECNOLOGIA

Arnau Jaumira

UNA CÀMERA PER PREVENIR ACCIDENTS

Fins ara la indústria automobilística havia centrat els seus esforços a posar sensors a l'exterior dels cotxes que ens puguin avisar de la llum, la pluja, l'estat de la carretera, les línies que delimiten els carrils o els senyals de trànsit. I tot pujat al núvol per ajudar altres conductors. Ara, però, la indústria comença a posar la vista a l'interior dels cotxes: a observar què estan fent el conductor i els altres passatgers.

Anant amb el cotxe a 100 quilòmetres per hora recorrem la llargada d'un camp de futbol cada tres segons. Si aquests tres segons són mentre mirem el mòbil o perquè ens hem quedat adormits, farem més de 90 metres sense mirar la carretera. Un de cada deu accidents són provocats per distraccions o somnolència i hi ha companyies que han volgut posar-hi remei per evitar víctimes i accidents innecessaris. La multinacional alemanya Bosch –coneguda sobretot pels seus electrodomèstics– fa temps que està capficada en la investigació en el camp de la intel·ligència artificial aplicada als automòbils.

Durant el CES de Las Vegas, el passat gener, la companyia va posar sobre la taula el projecte avançat que tenen per incorporar sensors dins de l'habitacle. Concretament, càmeres. "Si el cotxe sap què fan el conductor i els passatgers, conduir pot ser més segur i més còmode", expliquen des de la companyia. Una càmera integrada al volant detecta la pesadesa de les nostres parpelles, sap quan estem distrets, si girem el cap per mirar l'acompanyant o els seients de darrere. Llavors la intel·ligència artificial intervé i desxifra què estem fent i ens recomanarà un descans, que reduïm la velocitat o qui sap si en un futur serà una eina per impedir que el cotxe acceleri si no mirem endavant.

Evidentment el sistema serà *machine learning*, és a dir, aprendrà sobre el que anem vivint i cada cop interpretarà millor què està fent el conductor. En un moment en què la indústria ja es prepara per a la conducció autònoma és important que el cotxe sàpiga què estan fent els seus ocupants. Llavors la idea és que sigui com una cursa de relleus. És a dir, els vehicles seran capaços de conduir per autopista de forma autònoma però han d'estar segurs que al moment de tornar el control el con-

ductor estigui del tot despert.

El sistema de Bosch va més enllà del conductor i també vigilarà els altres ocupants del vehicle. Per exemple, sabrà si els nens s'han descordat el cinturó als seients del darrere i podrà avisar el conductor. El sistema també serà capaç de configurar els coixins de seguretat i els tensors dels cinturons per protegir els nens millor si no estan en la postura habitual.

Està previst que aquesta tecnologia es pugui començar a produir i aplicar l'any 2022. Aquell any la Unió Europea ja obligarà a equipar els cotxes amb sistemes per advertir els conductors de la somnolència i les distraccions. L'objectiu de la Comissió Europea és que el 2038 amb tots els requisits de seguretat que implementaran als cotxes ja s'hagin salvat més de 25.000 vides i ajudin a prevenir almenys 140.000 lesions greus.

Un para-sol intel·ligent que no resta visibilitat al conductor

A primera hora del matí o a última del vespre, quan el sol està baix, conduir es pot convertir en una odissea. El sol ens enlluerna directament i el para-sol del cotxe a vegades costa de quadrar amb el punt del parabrisa per on entra el sol. Una de les aplicacions del sistema de Bosch que ja està més avançat anirà centrat a evitar això. Per començar, la idea és que el para-sol sigui més gran però que sigui una pantalla LCD transparent, sense restar-nos visió. La càmera ubicada davant del volant rastrejarà on tenim els ulls en tot moment i d'aquesta manera el para-sol intel·ligent farà opac només el tros que afecta directament els nostres ulls. És a dir, tindrem una ombra projectada però només sobre els nostres ulls –com si fos un anti-faç– i d'aquesta manera podrem continuar conduint sense problemes. Aquest invent, batejat per Bosch com a Virtual Visor, ja es va presentar al CES de Las Vegas i va rebre la puntuació més alta en la categoria d'innovació. És una de les múltiples aplicacions del sistema de càmeres de Bosch, que ja ha volgut deixar clar que les dades que analitza el sistema i les imatges no s'envien al núvol ni s'emmagatzemen al cotxe ni enlloc.

ALEGRIA INTERIOR

Antoni Lacueva / antoni@mindfulness-barcelona.com

Què no és? Mites sobre 'mindfulness'

Què és *mindfulness*?

De manera simple, *mindfulness*, és a dir, atenció o consciència plena, defineix un estat de la ment que consisteix simplement a estar aquí i ara, amb atenció i amb acceptació.

És a dir, estem en el present de forma atenta, observant el que passa, no fent diverses coses alhora o pensant en una altra cosa com sol ser habitual i, a més, estem amb acceptació, sense jutjar si el que passa és bo o dolent, ens agrada o no ens agrada.

Simplement, estem.

Què no és? Mites sobre *mindfulness*.

Cal aclarir algunes situacions que moltes persones consideren de forma equívoca i incorrecta com a *mindfulness*.

1. *Mindfulness* no és: deixar la ment en blanc.

La ment sempre genera pensaments. L'objectiu de *mindfulness* és fer-se conscient del procés del pensament i de les emocions, però en cap moment l'objectiu és deixar de pensar o sentir.

2. *Mindfulness* no és: suprimir les emocions.

Mindfulness pretén aconseguir regular les emocions i fer-nos conscients de com sorgeixen i no reaccionar impulsivament davant d'elles, però en cap moment es pretén suprimir aquestes emocions. Sentim el mateix que la resta de la gent, però no deixem que les emocions i els pensaments negatius ens enfonsin quan les coses van malament.

3. *Mindfulness* no és: apartar-se de la vida.

Es pretén portar *mindfulness* a la vida diària, per fer-nos més conscients de les coses i processos mentals i afavorir un major benestar tant en nosaltres mateixos com en les persones que es troben al nostre costat.

4. *Mindfulness* és només per a orientals o per a budistes.

Mindfulness constitueix una habilitat mental que qualsevol persona pot practicar i obtenir els seus beneficis, independentment de les seves creences.

5. *Mindfulness* és només per a persones tranquil·les.

Mindfulness és una qualitat innata de la ment humana, que cal desenvolupar i treballar.

Amb pràctica, totes les persones, incloses les persones molt dinàmiques i inquietes, poden beneficiar-se de la pràctica de *mindfulness* en la seva vida.

6. En *mindfulness* la postura és un impediment.

Al contrari del que es pot pensar, la pràctica de *mindfulness* no requereix cap tipus de postura especial i rígida, es pot practicar assegut en una cadira amb l'esquena dreta, els peus i mans recolzats còmodament i els ulls tancats o oberts. També pot ser practicat estirat en un matalàs.

7. En *mindfulness* es requereixen anys de dedicació.

Els estudis confirmen que en uns tres mesos, amb una pràctica de 15-20 minuts al dia, es produeixen canvis importants en la persona no només en l'àmbit psicològic, sinó també biològic, com demostren algunes proves de neuroimatge.

Tot és començar i deixar-nos portar en el procés de descobrir nous horitzons, amb curiositat i atenció.

Antoni Lacueva, president de l'Associació Professional d'Instructors de Mindfulness-MBSR

L'HORÒSCOP

Dhanna Astròloga

Del 10-02-2020 al 16-02-2020

ÀRIES: (Del 21/3 al 20/4)

Venus transita pel teu signe i t'atorga més dolçor. Et preocupes per qüestions materials, que haves desatès. Augment de l'atractiu. Pots despertar l'amor d'una persona.

TAURE: (Del 21/4 al 20/5)

Amb Venus per Casa XII, hi ha necessitat d'escoltar el teu món interior. Interès per trobar l'equilibri. Neguits en assumptes materials que poden treure una mica el son.

BESSONS: (Del 21/5 al 20/6)

Mercuri transitant pel sector professional, inclina a formar-se i posar-se al dia, en aquest sentit. Converses que es mantenen en secret. Gaudeixes d'una bona lectura.

CRANC: (Del 22/6 al 21/7)

Venus a Casa X, afavoreix oportunitats professionals i si hi havia tensió amb un cap, en aquest sector, pot donar-se un apropament cordial. Cerques estabilitat econòmica.

LLEÓ: (Del 22/7 al 23/8)

Et sents amb més energia i si haves deixat una activitat de lleure que t'agradava, pots tornar a practicar-la. Si penses en una persona del passat, això et pot entristir.

VERGE: (Del 24/8 al 23/9)

Si vens d'una etapa complicada amb la parella, s'inicia un període en què es donen converses per arribar a l'enteniment. En la salut, t'inclines per alguna teràpia innovadora.

BALANÇA: (Del 24/9 al 23/10)

Venus transita per la Casa VII i propicia els nous contactes i l'inici d'una relació de parella. Si ja en tens, és un temps adequat per compartir o reviuire la relació.

ESCORPÍ: (Del 24/10 al 22/11)

Venus al sector laboral, afavoreix un bon ambient de treball o que gaudeixis de la teva feina. Amb aquest trànsit, pots interessar-te per adoptar un animal de companyia.

SAGITARI: (Del 23/11 al 21/12)

El sector de l'amor podria sorprendre't amb l'aparició d'una persona impetuosa que s'ha interessat en tu. Pots tenir notícies d'un familiar amb qui ja no tens contacte.

CAPRICORN: (Del 22/12 al 20/1)

Vols embellir la llar i gaudir del teu espai. O pot ser que desitgis canviar de lloc de residència, però de moment només mires. Algú podria enviar-te missatges enigmàtics.

AQUARI: (Del 21/1 al 19/2)

Dies per compartir vivències, de les quals normalment no parles, amb algunes persones de l'àmbit familiar. Possibles gestions per rebre algun tipus d'ajut o subvenció.

PEIXOS: (Del 20/2 al 20/3)

Venus comença a transitar pel sector de l'economia. Pots rebre un augment salarial o uns diners que et deuen. Compte, però, a gastar desmesuradament. Millor fer previsió.

CINEMA

LA CRÍTICA DE LA SETMANA

Joan Salvany

'Jojo Rabbit'

De Taika Waititi

Sempre fa respecte apropar-se a situacions perilloses per a la vida d'un artista i condició, per exemple, la recerca de documentació, el reconeixement de llocs i maneres de fer i, per tant, tot el missatge en la seva total cruïra. Una de les solucions més recorreguda és utilitzar la ironia o el gag poc ofensiu amb l'ideari del fi i efecte, en aquest cas s'enfrontarà al seu cec nacionalsocialisme. Convertida en una de les pel·lícules més comentades aquesta temporada de premis, *Jojo Rabbit*, el nou llargmetratge de l'actor i director Taika Waititi (*Thor: Ragnarok*), proposa una extravagant excursió al món dels somnis i sàtira ambientada en els dies d'apogeu del nazisme a la Segona Guerra Mundial.

Inspirat per la seva pròpia experiència de discriminació i prejudicis pel seu origen jueu maori, Waititi converteix la novel·la *El cel engabi*, de Christine Leunens, en una tendra oda a la tolerància protagonitzada per un nen adoctrinat per les polítiques d'odi del Tercer Reich, que comença a qüestionar-se els seus ideals quan descobreix que la seva mare oculta una nena jueva entre les parets de casa seva.

Commoedora a moments, aquest nen que descobreix l'amagatall de casa seva, tutelat per la formació nazi a la qual acudeix, passa de l'odi incompreensible a tot allò que sigui

jueu, per una etapa de comprensió del problema, per concloure en l'amor, que és l'únic que pot vèncer el drac. També és irrespectuós i pot produir *enemics*, quan utilitza per als balls música de The Beatles com si tot el que explica no tingués a veure amb el progressar de la guerra. Infantil en una part amb nens adolescents, inventa una sèrie de *boyscouts* amb esvàstica.

Potser per la llunyania de Nova Zelanda es permet burlar-se del ferotge adoctrinament i iniciació al Tercer Reich. Per arrodonir la factura, si li concedeixen un Oscar li podrien lliurar amb un holograma de Goebels. Amb el seu característic sentit de l'humor, entre el sarcàstic i el patètic, el realitzador també assumeix el paper de Hitler, amic imaginari que aconsellarà, a la seva manera, aquest precoç membre de les Joventuts Hitlerianes, interpretat pel debutant Roman Griffin Davis. Junament amb ell, Scarlett Johansson (*Historia de una matrimoni*), en el paper de gran mare, valenta i protectora; Sam Rockwell (*Richard Jewell*), o Stephen Merchant (*Logan*), entre d'altres, completen el repartiment d'aquesta cinta que des de la paròdia històrica parla de temes de rabiosa actualitat. *Jojo* no és *La vida és bella*. I el comentari crític és un apèndix de la pel·lícula. Un públic familiar la va premiar a Toronto. Allò que hem dit, són les distàncies.

OFERTA CULTURAL

V. Bigas / T. Terradas

Roger Mas presenta 'Parnàs' al Teatre Ateneu de Sant Celoni

'Parnàs', concert de Roger Mas. Teatre Ateneu de Sant Celoni. Dissabte, 8 de febrer, 20.00h.

El cantant i guitarrista Roger Mas presenta aquest concert acompanyat d'Arcadi Marcet (baix), Xavier Guitó (piano) i Miriam Encinas (flautes, dilruba i percussions). Poeta entre músics i músic entre poetes, ara proposa un viatge al *Parnàs*, al jardí dels poetes, on insisteix a emocionar el públic.

Monòleg de Lluís Homar, a Vic

'La neta del senyor Linh', amb Lluís Homar. L'Atlàntida, Vic. Diumenge, 9 de febrer, 18h.

Versió teatral de la novel·la de Philippe Claudel en la qual Lluís Homar, sol dalt de l'escenari, exerceix de narrador, de senyor Linh i de senyor Bark. Guy Cassiers personalitza aquest muntatge internacional a cada país on es representa.

El Cirvianum rep el Quartet Mèlt

'Imparables', amb Quartet Mèlt

Teatre Cirvianum, Torelló. Diumenge, 9 de febrer, 18h.

Amb Carolina Alabau com a nova soprano després que Magalí Sare decidís fer carrera pel seu compte, el quartet vocal Mèlt presenta un nou espectacle en el qual repassa la història de Catalunya dels últims 100 anys en 16 cançons.

CINECLUB

CINECLUB VIC
11 de febrer, 21.30h
Cinema Vigatà
VO subtitulada

'Heat'

EUA, 1985. Dir.: Michael Mann.

Un grup d'experimentats lladres liderats per Neil McCauley prepara un atracament a un furgó blindat a Los Angeles. L'assalt acaba amb un bany de sang i el tinent de policia Vincent Hanna comença la investigació del cas i la persecució del grup de criminals. Cadascun d'ells comprèn que se les ha de veure amb la ment més brillant a la qual s'han enfrontat mai.

AC GRANOLLERS
7 i 9 de febrer, 19h
Cinema Edison
VO subtitulada

'Los consejos de Alice'

França, 2019. Dir.: Nicolas Pariser.

L'alcalde de Lió es troba en una posició delicada. Després de passar 30 anys a la política es comença a quedar sense idees i sent que pateix una mena de buit existencial. Per superar aquesta adversitat, decideix contractar una brillant filòsofa. Entre tots dos es desenvolupa un diàleg que els fa canviar la seva manera de veure i entendre el món.

CINECLUB MOIANÈS
9 de febrer, 18h
Espai Escènic de
Castellterçol

'A la casa'

França, 2012. Dir.: François Ozon.

Un professor de literatura francesa, fastiguejat per les insulses reaccions dels seus nous alumnes, descobreix entusiasmat que el noi que s'asseu al fons de la classe mostra als seus treballs un agut i subtil sentit de l'observació. Aquest noi escriurà, animat pel professor, una mena de novel·la sobre la família d'un dels seus companys, per la qual se sent fascinat.

CINEMES

ADÚ

Espanya 2020. Dir. Salvador Calvo. Amb Luis Tosar i Anna Castillo. Drama. Un nen camerunès i la seva germana esperen amagats poder entrar en un avió que els porti a Europa, fugint d'una mort assegurada. No gaire lluny, un activista mediambiental contempla, impotent, un elefant mort, sense ullals, mentre es retroba amb els problemes de la seva filla, que torna d'Espanya. Simultàniament, a Melilla, la Guàrdia Civil es prepara per aturar milers de subsaharians que han iniciat l'assalt a la tanca. Tres històries que canviaran les vides dels seus protagonistes.

AGUAS OSCURAS

EUA 2019. Dir. Todd Haynes. Amb Mark Ruffalo i Anne Hathaway. Drama. Basada en fets reals. Un advocat tossut arrisca el seu futur, la seva família i la seva pròpia vida per descobrir la veritat sobre la connexió que hi ha entre un augment de morts inexplicables i els abocaments d'una de les companyies més importants del món.

AVES DE PRESA

EUA 2020. Dir. Cathy Yan. Amb Margot Robbie, Mary Elizabeth Windstead i Ewan McGregor. Acció, aventures. Harley Quinn i altres tres heroïnes, Canari Negra, Caçadora i Renée Montoya, han d'unir les seves forces per salvar una nena, Cass, del pervers rei del crim Màscara Negra.

BAD BOYS FOR LIFE

EUA 2020. Dir. Bilall Fallah i Adil El Arbi. Amb Will Smith i Martin Lawrence. Comèdia policíaca. Setze anys després de la seva última missió, els detectius Lowrey i Burnett han de posar en pausa la seva crisi dels quaranta quan arriba a Miami un perillós delinqüent.

EL ESCÁNDALO (BOOMBSHELL)

EUA 2019. Dir. Jay Roach. Amb Charlize Theron, Margot Robbie i Nicole Kidman. Drama. Basada en fets reals. L'enfonsament d'un dels imperis mediàtics més poderosos i controvertits de les últimes dècades, Fox News, i com un grup de dones explosives que van patir el seu abús de poder van aconseguir ensorrar-ne l'home responsable: Roger Ailes.

GRACIAS A DIOS

França 2018. Dir. François Ozon. Amb Melvil Poupaud i Denis Ménochet. Drama. Basada en fets reals. L'Alexandre viu a Lió amb la seva dona i fills. Per casualitat, s'assabenta que el sacerdot que va abusar d'ell quan era un nen escolta continua treballant amb infants. Inicia una lluita i se li uneixen el François i l'Emmanuel, altres víctimes del sacerdot, amb la finalitat d'alliberar-se dels seus sofriments a través de la paraula. Però les repercussions i conseqüències dels seus testimonis no deixaran ningú indemne.

JOJO RABBIT

EUA 2019. Dir. Taika Waititi. Amb Roman Griffin Davis, Scarlett Johansson i Sam Rockwell. Comèdia satírica. Jojo "Rabbit" Betzler és un nen solitari simpatitzant de les Joventuts Hitlerianes que li cau el món a sobre quan descobreix que la seva mare amaga una nena jueva a les golfes de casa seva. Amb l'ajuda del seu amic imaginari Adolf Hitler, un nen força idiota, haurà de superar aquesta situació enfrontant-se al seu fanatisme.

JUDY

Regne Unit 2019. Dir. Rupert Goold. Amb Renée Zellweger i Rufus Sewell. Drama biogràfic. L'hivern de 1968, trenta anys després de l'estrena d'*El mago de Oz*,

la llegenda Judy Garland arriba a Londres per fer un seguit de concerts. Les entrades s'esgoten en pocs dies tot i tenir la veu i la força passades pel sedàs de l'edat. Mentre es prepara per sortir a l'escenari retornen els fantasmes que la van turmentar a la seva joventut.

MALASAÑA 32

França 2018. Dir. Albert Pintó. Amb Begoña Vargas i Sergio Castellanos. Terror. La família Olmedo, matrimoni, tres fills i l'avi Fermín, se'n van del poble i s'instal·len al barri de Malasaña, a Madrid, cercant un futur més pròsper. Però el nou domicili els té reservada una sorpresa: no hi són sols...

RICHARD JEWELL

EUA 2019. Dir. Clint Eastwood. Amb Paul Walter Hauser, Jon Hamm i Olivia Wilde. Drama. Richard Jewell era un guàrdia de seguretat dels Jocs Olímpics d'Atlanta 1996 que va descobrir una motxilla amb explosius en el seu interior i va evitar una quantitat de víctimes més gran poc abans que es produís l'esclat.

SÓLO NOS QUEDA BAILLAR

Suècia 2019. Dir. Levan Akin. Amb Levan Gelbakhiani i Ana Javakhishvili. Drama. Merab és l'estrella de la Companyia Nacional de Dansa de Geòrgia des que era molt jove. Però inesperadament apareix el carismàtic i

despreocupat Irakli, que es converteix al mateix temps en el seu gran rival i en el seu objecte del desig.

UNDERWATER

EUA 2020. Dir. William Eubank. Amb Kristen Stewart i Vincent Cassel. Aventures. Terror. Un grup de científics que han quedat atrapats en una instal·lació submarina a causa d'un sisme intenten sobreviure, però els persegueixen uns depredadors monstres marins disposats a matar-los.

VOLANT JUNTS

França 2019. Dir. Sam Mendes. Amb Nicolas Vanier. Amb Jean-Paul Rouve i Louis Vazquez. Aventures. Drama. Basada en fets reals. Un ornitòleg especialitzat en aus migratòries i el seu fill enganxat als videojocs i que no vol anar de vacances amb el seu pare s'ajunten en una aventura insòlita: guiar des de l'aire, amb un ultralleuger, una bandada d'ocells en perill d'extinció.

1917

Regne Unit 2019. Dir. Sam Mendes. Amb George MacKay i Dean-Charles Chapman. Drama bèl·lic. El 1917, al nord de França, dos soldats britànics reben una missió a primera vista impossible: lliurar contra relotge un missatge amb l'objectiu d'evitar una emboscada que podria acabar amb una autèntica massacre.

CARTELLERA

CAMPRODON		Divendres	Dissabte	Diumenge	Dilluns
Casal Camprodoní	Richard Jewell	-	22.00	18.00 i 22.00	-
MANLLEU		Divendres	Dissabte	Diumenge	-
Casal de Gràcia	Gracias a Dios	-	-	19.00	-
RIBES DE FRESER		Divendres	Dissabte	Diumenge	-
Catalunya	VOC Mostra de Cinema Català	-	19.00	18.00	-
RIPOLL		Divendres	Dissabte	Diumenge	Dilluns
Comtal	Jojo Rabbit	-	19.30	19.30	21.30
	Legado en los huesos	-	22.00	17.15	21.30
VIC		Divendres	Dissabte i Diumenge	Dilluns	Dimarts
Vigatà	Judy	18.10, 20.20 i 22.30	15.55, 18.05, 20.20 i 22.30 (ds) / 17.50, 20.05 i 22.20 (dg)	19.00	19.10
	El escándalo	18.15, 20.15 i 22.20	16.15, 18.15, 20.15 i 22.20 (dissabte)	18.30 i 21.50	19.15 i 21.50
	-	-	15.45, 18.10, 20.10 i 22.10 (diumenge)	-	-
	La historia interminable	-	16.00 Cineclub Xic. Diumenge	-	-
	Heat	-	-	-	21.30 Cineclub
-	Òpera: I Masnadieri	-	-	20.30	-
VIC		Divendres	Dissabte i diumenge	De dilluns a dijous	
Sucre	1917	18.10, 20.50 i 23.00	18.00, 20.50 i 23.00	19.20 i 21.50	
	Bad Boys for Life	20.30 i 22.20	11.35 (dg.), 15.50, 18.10, 20.30 i 22.20	19.30 i 21.45	
	Volant junts (català)	18.00	16.05 i 19.00	17.25	

Aguas oscuras	22.35	22.35	21.40
Underwater	19.10 i 21.10	16.55 i 21.10	19.20
Operació Panda	17.30	11.50 (dg.), 13.25, 15.40 i 17.20	17.30
Frozen II	-	11.30 (dg.) i 15.05	-
Jojo Rabitt	20.30 i 23.00	20.30 i 23.00	19.40 i 21.50
Jumanji: siguiente nivel	18.15	11.30 (dg.), 16.30 i 18.45	-
Las aventuras del Dr. Dolittle	18.20 i 20.20	11.40 (dg.), 11.20, 15.50, 18.20 i 20.20	19.30
Malasaña 32	21.00 i 23.00	21.00 i 23.00	22.00
Aves de presa (VOSE)	22.50	22.50	21.50
Adú	18.15, 20.30 i 22.50	16.00, 20.35 i 22.50	19.25 i 21.50
Aves de presa	17.50, 18.45, 20.10 i 22.40	16.15, 17.50, 18.45, 20.10 i 22.40	19.10, 20.00 i 22.00
	-	11.25 i 13.50 (ds.) / 11.30, 11.50 i 13.50 (dg.)	-

CARDEDEU		Divendres	Dissabte	Diumenge	Dijous
L'Esbarjo	Puñales por la espalda	22.00	20.00	19.00	-
	Las buenas intenciones	-	-	-	21.00

LA GARRIGA		Divendres	Dissabte	Diumenge	Dilluns
Alhambra	Volant junts	18.00	16.00	16.30	17.30
	Jojo Rabbit	22.00	20.00	20.30	21.30
	Judy	20.00	18.00	18.30	19.30
	Parásitos	-	22.00	-	19.30

GRANOLLERS		Dv. ds. i dg.	Dv. i ds. golfa.	Dg. matinal	De dilluns a dijous
Ocine	Espías con disfraz	11.15			-
	1917	16.00 i 18.15			15.45 i 18.00
	Malasaña 32	20.30, 22.30 i 00.30 / 18.10			20.15 i 22.20 / 18.10
	Las aventuras del Dr. Dolittle	11.30, 16.15 i 18.15 / 17.30			16.00 i 18.00 / 17.30
	Bad Boys for Life	20.15, 22.30 i 00.40 / 12.00, 16.00 i 18.15			20.00 i 22.15 / 15.45 i 18.00
	Aves de presa	11.45, 16.00, 18.10, 20.20, 22.30 i 00.30			16.00, 18.10, 20.20 i 22.30
	Operación Panda	12.00 i 15.50 / 18.00			15.50 / 18.00
	Adú	19.30 i 00.30 / 12.00, 16.00, 18.15, 20.30 i 22.45			19.30 / 15.45, 18.00, 20.15 i 22.30
	Star Wars: el ascenso de (...)	21.45 / 11.30 i 16.15			21.45 / 16.15
	Jugando con fuego	11.15 i 16.00			16.00
	Mujercitas	19.45			19.45
	Parásitos	22.15 i 00.40			22.15
	Te quiero imbécil	16.15			16.15
	Frozen II	11.30 i 18.00			18.00
	Jojo Rabbit	20.00, 22.00 i 00.00			20.00 i 22.00
	Jumanji: siguiente nivel	11.45 i 16.15 / 18.10			16.00 / 18.00
	El escándalo (Boombshell)	18.30, 20.30, 22.30 i 00.30			18.15, 20.15 i 22.15
	Las aventuras del Dr. Dolittle	20.30, 22.30 i 00.30			20.15 i 22.15
	Underwater	11.40, 16.00 i 17.45			16.00 i 17.45
	Aves de presa	19.30, 21.30 i 23.30			19.30 i 21.30
	Dios mío, ¿pero qué te (...)	12.00			-
	Volando juntos	16.00			16.00
	Aguas oscuras	20.15 / 22.45 VOSE			20.15 / 22.30 VOSE
	Sólo nos queda bailar	11.50, 16.00, 20.30, 22.30 i 00.30			16.00, 20.15 i 22.15
	Judy	19.00 i 21.15			16.15
	Joker	23.30			-

GRANOLLERS		Divendres	Dissabte	Diumenge	Dijous
Cinema Edison	Buñuel en el laberinto de (...)	21.30	20.30	-	-
	Los consejos de Alice	19.00	18.00	19.00	-
	Érase una vez... en Hollywood	-	-	-	20.00

SANT CELONI		Divendres	Dissabte i diumenge	Dimecres
Ocine	Las aventuras del Dr. Dolittle	18.15 i 20.15	16.15, 18.15 i 20.30	18.15 i 20.30
	Una qüestió de gènere (VO)	20.30	-	-
	Bad Boys for Life	22.35	18.10 i 22.30	22.30
	Aves de presa	18.10, 19.15, 20.20 i 22.30	16.00, 18.10, 19.15, 20.20 i 22.30	18.10, 19.15, 20.20 i 22.30
	Underwater	21.30	21.30	21.30
	1917	18.00	20.15	20.15
	Malasaña 32	22.15	22.30	22.30
	Adú	18.15, 20.30 i 22.45	16.00, 18.15, 20.30 i 22.45	18.15, 20.30 i 22.45
	Jumanji: siguiente nivel	-	17.00	-

PASSATEMPS

SUDOKUS

AMIC

Ompliu la quadrícula de 9x9 caselles dividides en subquadrícules de 3x3 amb les xifres de l'1 al 9. No s'ha de repetir cap xifra en una mateixa fila, columna o subquadrícula.

Dificultat: mitjana

			5		8		4	
2				1		7		
	3		7					2
		4						
	5						8	
						6		
9					7		1	
		5		8				6
	8		1		4			

Dificultat: alta

				8				
	6	9			7			2
3						6	1	
	5				6			4
	8	3		7		9	2	
7			5				6	
	7	6						1
1			7			5	8	
				9				

MOTS ENCREUATS

Pau Vidal

HORIZONTALS: 1. Sofisticar les fotografies a base de fer-les cada cop més amb els dits / 2. M'encanta, el nen Jesús. Patien com bojos, era incapaç de fer res ben fet / 3. P amb crossa. Del coit interminable que et pot fer tan i tan ric. El mig de la meitat / 4. Hi apunto diàriament com em va la dieta. Pinto amb una barreja de cola / 5. Enemics de la Nova Llei. Cicle vital del pèndol. La fi del fil / 6. Arracona, estranyament alegre. Satisfaci els comensals / 7. Fa al·lusió a la febre, que és com dir al foc. Duna no formada del tot / 8. Punt crític de la malaltia, quan la Meca es trastorna. Pluja interior / 9. Als marges de la llei. El parenostre li farà perdonar-nos / 10. Agita agita, que és un instrument. Com que creix en alta muntanya està força acollonit / 11. A mig fer. Vidre que va de conya per veure les dues foques. Q tal com sona / 12. Tasti per endavant, per exemple el Lib. Ocell dretre a decapitar libis, precisament / 13. La germana del censor. Prou atrevit per sembrar el caos a Saratoga.

VERTICALS: 1. Llançador de fletxes al museu. Guix obtingut a l'algepsar / 2. Una vida sense limitacions. L'única habilitat que té la de la 2H, i la major part és inèrcia. Romania sense cap mirament / 3. Plovisqueig de gotes que acaben fent llim. Vivia aquí i ara és a Sibèria / 4. Emprenyat com de costum. Del mecanisme que permet la comunió dels cossos / 5. Com més gros el camió, més gran. Fibra per fer cordills amb gust de ratafia / 6. La quinta a força. Selecció no competitiva. Orquestra de la Bona Gent / 7. Cantant ple de sentiment. Jo, d'això, només sé que és una operació química / 8. Iniciació a la iniciació. Estratègia de descompassar l'esmentat cicle vital. La Pantoja deia que ho era / 9. Si aquest cruci tingués versió digital ara el tindries als dits. Regió grega molt estudiada pels etòlegs / 10. Inicials que d'ençà que no són governamentals xerren més. Se'n torna cap a casa, allà al nord. Poca broma / 11. El pis de dalt. Entre la infància i l'adolescència, quan cal més que perícia / 12. Al laboratori es troben com a casa. Cop de palmell, aviam si tus.

SOLUCIONS

4	1	5	6	8	2	3	9	7
8	6	9	3	1	7	4	5	2
3	2	7	4	5	9	6	1	8
2	5	1	9	3	6	8	7	4
6	8	3	1	7	4	9	2	5
7	9	4	5	2	8	1	6	3
9	7	6	8	4	5	2	3	1
1	4	2	7	6	3	5	8	9
5	3	8	2	9	1	7	4	6

Dificultat: alta

7	6	9	5	2	8	3	4	1
2	4	8	9	1	3	7	6	5
5	3	1	7	4	6	8	9	2
8	9	4	2	6	5	1	3	7
3	5	6	4	7	1	2	8	9
9	8	7	2	8	3	9	6	5
1	7	2	8	3	9	6	5	4
9	2	3	6	5	7	4	1	8
4	1	5	3	8	2	9	7	6
6	8	7	1	9	4	5	2	3

Dificultat: mitjana

1	D	I	G	I	T	A	L	I	T	Z	A	R
2	A	O	R	O	I	N	E	P	T	A		
3	T	A	N	T	R	I	C	I	T			
4	D	I	E	T	A	R	I	L	A	C	O	
5	E	N	L	T	A	C	L					
6	R	E	L	E	G	A	T	I	P	I		
7	P	I	R	E	T	I	C	D	U	N		
8	A	C	M	E	G	O	T	E	R	E	S	
9	L	I	R	E	D	I	T	O	R			
10	G	A	I	T	A	A	C	O	N	I	T	
11	E	A	I	F	O	C	A	L				
12	P	R	E	L	I	B	I					
13	S	O	R	O								